

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Q. H. N.**, IČO: X,
sídlem X,
zastoupený advokátem Mgr. Patrikem Bauerem,
sídlem Chelčického 97/1, 430 01 Chomutov,

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. 108/2020-900000-319,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. 108/2020-900000-319, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 17. 10. 2019, č. j. 197541-6/2019-620000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 135p odst. 2 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 50 000 Kč dle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 135p odst. 4 písm. b) zákona o spotřebních daních, dále byl žalobci uložen správní trest propadnutí zjištěného neznačeného tabáku dle § 48 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 135zf zákona o spotřebních daních a současně byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky.

2. Přestupku se žalobce dopustil tím, že nejméně dne 27. 6. 2019 kolem 17:45 hodin na daňovém území České republiky, v prostorech své provozovny s názvem „Sky Lounge“ nacházející se na adrese Vršovců 1132/26, 430 01 Chomutov (dále jen „provozovna“), umožnil skladování neznačených tabákových výrobků, a to jednoho balení tabáku do vodních dýmek obchodní značky „Maridar Tobacco Tingle Tangle“ o hmotnosti 0,5 kg, označeného německou tabákovou nálepkou, tedy půl kilogramu tabáku určeného ke kouření, který nebyl označen platnou tabákovou nálepkou dle § 114 odst. 2 zákona o spotřebních daních (dále jen „neznačený tabák“).
3. Současně žalobce navrhl, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a žalovanému uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

4. Žalobce v žalobě namítal, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Dále zdůraznil, že žalovaný vykládal § 32 odst. 2 zákona o spotřebních daních ve spojení se směrnicí Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS tak, aby to vyhovovalo jeho argumentaci.
5. Žalobce konstatoval, že klíčovým je ve věci posouzení toho, zda zjištěný neznačený tabák sloužil jeho osobní spotřebě, a to s ohledem na povinnost značení tabákových výrobků dle § 114 odst. 7 zákona o spotřebních daních. Pokračoval, že v řízení byla dokazováním prokazatelně zjištěna přítomnost 0,5 kg tabáku do vodní dýmky, přičemž žalobce doložil původ a množství (20 balení, každé o hmotnosti 1 kg) zakoupeného tabáku v Německu s tím, že zakoupený tabák byl již zatížen spotřební daní a zakoupen pro osobní spotřebu. Žalobce dodal, že tabák sloužil toliko jeho osobní spotřebě, a nikoliv za účelem podnikání, a to i přesto, že se neznačený tabák nacházel v provozovně žalobce, který je podnikající fyzickou osobou. Žalobce konstatoval, že vzhledem k množství neznačeného tabáku, které nedosahovalo ani zákonného limitu 1 kg, se nejedná o natolik intenzivní společensky škodlivé jednání, že by jej bylo nutné kvalifikovat jako shora uvedený přestupek.
6. Žalobce podotkl, že posouzení jeho jednání v rámci objektivní odpovědnosti bylo nepřiměřené, přičemž při posuzování znaků přestupku zcela chyběla materiální stránka přestupku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a dále odmítl žalobní námitku, že neznačený tabák sloužil pro osobní spotřebu žalobce s ohledem na zjištěnou hmotnost 0,5 kg, a tudíž nemusel být značen, jelikož byl pro osobní spotřebu dovezen z Německa. Žalovaný zdůraznil, že při posuzování, zda se jedná o zboží pro podnikání nebo osobní spotřebu, je třeba vzít do úvahy zejména kritéria vymezená v § 32 odst. 2 zákona o spotřebních daních, přičemž žalobce z daných kritérií absolutizoval jediné, a to množství tabáku. Žalovaný však vzal v úvahu i další kritéria, a to že žalobce je podnikající fyzickou Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

osobou v oblasti pohostinství, přičemž neznačený tabák byl u něho nalezen v provozovně, na jejímž logu byla vyobrazena vodní dýmka stejně jako na oknech provozovny, přičemž žalobce ve své provozovně nabízel k pronájmu vystavené vodní dýmky. Z uvedených skutečností tedy žalovaný dovodil, že neznačený tabák, byť v množství pouhého 0,5 kg, sloužil k podnikání, a nikoliv k osobní spotřebě žalobce. Žalovaný dále podotkl, že předložení účtenky k neznačenému tabáku žalobcem samo o sobě nevypovídá nic o tom, že neznačený tabák zakoupil sám žalobce a pro jaké účely. Žalovaný dodal, že způsob, jakým byl v Německu zakoupený tabák dopraven na území České republiky, není podstatný, a to z důvodu, že žalobce byl uznán vinným z přestupku, že jako podnikající fyzická osoba umožnil skladování neznačeného tabáku ve své provozovně, nikoliv za jeho držení, dopravu, nakládání s ním ani za jeho prodej. Žalovaný zdůraznil, že přestupek, z něhož byl žalobce uznán vinným, je založen na objektivní odpovědnosti podnikající fyzické osoby, přičemž žalovaný neshledal, že by ve věci byly naplněny liberační důvody. Dále konstatoval, že zákonem není definováno tolerované množství neznačených tabákových výrobků ve vztahu k jejich skladování, a tudíž materiální stránka přestupku (společenská škodlivost) byla naplněna i skladováním 0,5 kg neznačeného tabáku. Poměrně malé množství skladovaného neznačeného tabáku bylo zohledněno ve výši uložené pokuty.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Napadená rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Nejprve se soud věnoval obecné námitce žalobce, že ve věci nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, aniž by však žalobce upřesnil, jaké konkrétní skutkové okolnosti neměly být zjištěny.
12. K této námitce soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, kde byl mimo jiné vysloven závěr: „*S ohledem na uvedenou dispoziční zásadu tak obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu.*“ S citovaným a v judikatuře ustáleným názorem se zdejší soud plně

ztotožňuje a konstatuje, že ve světle shora uvedené dispoziční zásady je obsah a kvalita rozhodnutí soudu předurčen obsahem a kvalitou žaloby, přičemž není úlohou soudu za žalobce domýšlet a dovytvářet žalobní námitky. Soud tedy uvedené obecné žalobní námitce nepřisvědčil, neboť skutkový stav byl zjištěn v dostatečném rozsahu pro vydání rozhodnutí.

13. Dále žalobce tvrdil, že neznačený tabák sloužil toliko jeho osobní potřebě, a nikoliv k jeho podnikání, přičemž odkazoval na hmotnost zjištěného neznačeného tabáku, která činila 0,5 kg, a která nedosahovala zákonného limitu 1 kg stanoveného pro osobní spotřebu.
14. Dle § 4 odst. 5 písm. j) zákona o spotřebních daních pro účely odstavce 1 písm. f) se za množství vybraných výrobků pro osobní spotřebu považuje množství, které nepřesahuje u tabáku ke kouření 1 kg.
15. Dle § 32 odst. 2 zákona o spotřebních daních při posouzení, zda vybrané výrobky jsou určeny pro podnikání nebo pro osobní spotřebu, správce daně vezme v úvahu zejména
 - a) skutečnost, zda fyzická osoba je podnikatelem a z jakých důvodů vybrané výrobky nabyla,
 - b) místo, kde se vybrané výrobky nacházejí, nebo způsob dopravy,
 - c) doklady k vybraným výrobkům,
 - d) množství a povahu vybraných výrobků.
16. Dle § 114 odst. 2 zákona o spotřebních daních tabákové výrobky vyrobené na daňovém území České republiky, na daňové území České republiky dovezené nebo na daňové území České republiky dopravené z jiného členského státu musí být značeny tabákovou nálepkou, pokud nejsou dopravovány v režimu podmíněného osvobození od daně s následným umístěním v daňovém skladu nebo pokud není v odstavci 6 nebo 7 stanoveno jinak.
17. Dle § 114 odst. 7 zákona o spotřebních daních tabákovou nálepkou nemusí být značeny tabákové výrobky, pokud jsou osvobozeny od daně podle § 11 odst. 1 nebo § 105, nebo pokud jsou dovezeny na daňové území České republiky nebo dopraveny z jiného členského státu na daňové území České republiky pro osobní spotřebu (§ 32 odst. 4).
18. Dle § 135p odst. 2 písm. a) zákona o spotřebních daních právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že na daňovém území České republiky umožní skladování nebo prodej neznačených tabákových výrobků.
19. Dle § 135p odst. 4 písm. b) zákona o spotřebních daních lze za přestupek právnické nebo podnikající fyzické osobě uložit pokutu od 50 000 Kč do 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a).
20. Z citovaných ustanovení vyplývá, že tabákové výrobky dovezené na daňové území České republiky z jiného členského státu EU musí být označeny tabákovou nálepkou, jestliže se nejedná o tabákové výrobky sloužící k osobní spotřebě. Pro posouzení, zda tabákové výrobky slouží k podnikání nebo k osobní spotřebě, zákon o spotřebních daních v § 32 odst. 2 uvádí demonstrativní výčet hledisek – zda je fyzická osoba podnikatelem, místo výskytu výrobku, doklady k výrobkům a množství výrobku. Přestupkem je i skladování jakéhokoli množství neznačeného tabáku.
21. Soud podotýká, že v projednávané věci nejsou pochybnosti o skutkovém stavu, jelikož žalobce žádná konkrétní skutková zjištění nezpochybnil. V provozovně žalobce, jakožto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

podnikající fyzické osoby podnikající v pohostinství, označené logem vodní dýmky a s okny označenými taktéž symbolem vodní dýmky, v níž žalobce nabízel k pronájmu vodní dýmky, bylo zjištěno 0,5 kg neznačeného tabáku, který žalobce zakoupil a dovezl z Německa. Žalobce je podnikající fyzickou osobou a ve své provozovně pronajímал vodní dýmky, k jejichž běžnému užití je tabáku zapotřebí. Při určování účelu neznačeného tabáku soud stejně jako žalovaný přihlédl ke kritériím dle § 32 odst. 2 zákona o spotřebních daních. Z předestřených skutkových zjištění je zřejmé, že účelem zjištěného neznačeného tabáku nebyla osobní spotřeba žalobce, nýbrž skladování v rámci jeho podnikání. Na uvedeném účelu neznačeného tabáku nemění nic skutečnost, že jej bylo zjištěno toliko 0,5 kg, když § 4 odst. 5 písm. j) zákona o spotřebních daních stanovuje hmotnostní limit pro osobní spotřebu 1 kg. Hmotnostní limit je pouze jedním z více kritérií dle § 32 odst. 2 zákona o spotřebních daních, a proto nic nebránilo tomu, aby žalovaný správně usoudil, že neznačený tabák byl určen k podnikání, a nikoliv k osobní spotřebě žalobce. Na neznačený tabák skladovaný v provozovně žalobce se tedy nevztahovala výjimka z povinnosti značit tabákové výrobky tabákovými nálepkami. Soud předmětné žalobní námitce nepřisvědčil.

22. K námitce žalobce, že posouzení jeho jednání v rámci objektivní odpovědnosti bylo nepřiměřené, soud konstatuje, že odpovědnost žalobce jako podnikající fyzické osoby za přestupek podle § 135p odst. 2 písm. a) zákona o spotřebních daních je konstruována jako objektivní, což znamená, že se ve vztahu k výroku o vině nezkoumá zavinění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010-52). Liberační důvody, pro které by byl žalobce zproštěn odpovědnosti za přestupek podle § 21 ve spojení s § 23 zákona o odpovědnosti za přestupky, žalobce ani netvrdil. V takovém případě nemohly správní orgány postupovat jinak než zjištěné malé množství skladovaného neznačeného tabáku promítnout pouze do stanovené výše pokuty, která byla uložena při samé spodní hranici zákonné sazby, jak je podrobně uvedeno na str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí. Soud tedy shrnuje, že kvalifikace prokázaného jednání žalobce nebyla nepřiměřená.
23. Závěrem žalobce namítal, že v posuzovaném případě nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Soud sděluje, že žalovaný se materiální stránkou přestupku zabýval na str. 7 napadeného rozhodnutí. Dále soud poukazuje na závěr Nejvyššího správního soudu uvedený v rozsudku ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011-62, kde v odst. 13 uvedl: *„Obzvláště u správních deliktů, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností (jak vyplývá z výše uvedené judikatury NSS, jedná se např. o okolnosti jako je míra zavinění, vztah pachatele k jednání, způsob jeho spáchání, pohutky a osoba pachatele) na naplnění materiální stránky deliktu žádný vliv. Tyto zvláštní okolnosti však mohou být zohledněny při stanovení sankce.“*
24. Ačkoliv se výše citovaný rozsudek týká přímo správních deliktů založených na objektivní odpovědnosti, lze jeho závěry vztáhnout i na přestupky založené na objektivní odpovědnosti, neboť po rekodifikaci práva správního trestání se správní delikty transformovaly právě na přestupky. Soud se s prezentovaným názorem ztotožňuje a podotýká, že okolnosti přestupku zkoumané v souvislosti se společenskou škodlivostí přestupku (materiální stránka přestupku) u přestupků založených na objektivní odpovědnosti nemají na materiální stránku přestupku zpravidla žádný vliv a jsou zohledněny při určování druhu a výše správního trestu. Tak tomu bylo i v nyní posuzované věci, neboť zákon nestanovuje žádný množstevní limit na skladování neznačeného tabáku, přičemž poměrně malé množství skladovaného neznačeného tabáku

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

bylo zohledněno při určování druhu a výše trestu, jak uvedl soud výše. Materiální stránka přestupku tedy byla naplněna. Žádnou jinou okolnost, která by mohla mít vliv na případné posouzení materiální stránky přestupku, žalobce v žalobě neuvedl. Soud se tudíž neztotožnil ani s touto žalobní námitkou.

25. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Současně soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, jelikož žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. prosince 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu